

DERTIENDE VERSLAG

OVER DE TOESTAND VAN DE BOEDEL (ex 73a Fw)

In het faillissement van:

Partrust Beheer B.V.

Stadionstraat 13-4, 4815 NC Breda

Rechter-Commissaris : mr V.M. de Winkel
Curatoren : mr L.J.M. Luchtman te Breda
: mr B.F. Louwerier te Breda

Faillissement uitgesproken op 20 mei 2009

Rechtbank Rotterdam

Faillissementsnummer: F.10/09/330 F

Breda, 4 februari 2016

INHOUDSOPGAVE

- 1 Inleiding**
- 2 Aansprakelijkheid bestuurders**
- 3 De overige aanhangige procedures**
- 4 Concessie Guyana**
- 5 Triodos Bank**
- 6 Vooruitzichten voor crediteuren**
- 7 Het financiële verslag**

1 INLEIDING

- 1.1 In de verslagperiode augustus 2015 – januari 2016 hebben curatoren met name tijd besteed aan:
- de voortzetting van de diverse aanhangige procedures.
 - een mogelijke claim van de beleggers tegen Triodos.

2 AANSPRAKELIJKHEID BESTUURDERS

- 2.1 In deze procedure is na pleidooi (27 februari 2015) op 3 juni 2015 vonnis gewezen door de Rechtbank Zeeland-West-Brabant. De vorderingen van de curatoren tot vaststelling van aansprakelijkheid van de bestuurders van ParTrust Beheer B.V. zijn ten aanzien van de heren Spee en Peijer toegewezen, en ten aanzien van de heer Werensteijn afgewezen. Spee en Peijer zijn hoofdelijk veroordeeld het boedeldeficit, nader op te maken bij staat, aan de boedel te betalen. De vordering tot betaling van een voorschot is afgewezen.
- 2.2 De bestuurders Spee en Peijer hebben tegen het vonnis geappelleerd. Curatoren zijn, met toestemming van de rechter-commissaris, in appel gegaan tegen de afwijzing van hun vorderingen ten aanzien van Werensteijn. Spee heeft inmiddels zijn grieven geformuleerd. De procedure zal in de komende verslagperiode worden vervolgd.

3 DE OVERIGE AANHANGIGE PROCEDURES

- 3.1 De procedure aangespannen door een medeaandeelhouder van de boedel in FEL, de heer Van de Velde, tegen curatoren in privé, heeft geleid tot een arrest van 11 augustus 2015 (**bijlage 1**), waarbij het vonnis van de Rechtbank Zeeland-West Brabant is bekrachtigd (en de vorderingen van Van de Velde (wederom) zijn afgewezen). Aan de proceskostenveroordeling, uitvoerbaar bij voorraad, is niet voldaan.

4 CONCESSIE GUYANA

- 4.1 In het vorige verslag is gemeld dat er tegenslagen waren die nog bepaald niet zijn overwonnen. Een oplossing in welke zin dan ook heeft zich niet aangediend. De boedel heeft in overleg met de rechter-commissaris besloten geen nieuwe financieringen meer

te verstrekken zoals overigens al eerder was gecommuniceerd met alle betrokken partijen.

- 4.2 Ook andere financiers hebben zich niet gemeld. De boedel is nog (indirect) belanghebbende, maar verwacht niet dat de concessie in Guyana tot baten voor de boedel zal leiden. De inspanningen van de boedel ten aanzien van deze concessie zullen zich dan ook tot een minimum beperken.

5 TRIODOS

- 5.1 Ten tijde van dit verslag is het voorlopig getuigenverhoor gaande waarbij getuigen worden gehoord met betrekking tot feiten en omstandigheden, waaruit mogelijk de aansprakelijkheid van Triodos Bank jegens boedel en/of individuele crediteuren kan worden afgeleid. Als het getuigenverhoor is afgerond (naar verwachting in de komende verslagperiode) zal een beslissing worden genomen over verder juridische stappen tegen Triodos Bank N.V.

6 VOORUITZICHTEN VOOR CREDITEUREN

- 6.1 De uitgangspunten zoals in de vorige verslagen vermeld blijven onverminderd van kracht.

7 HET FINANCIIEEL VERSLAG

- 7.1 Als **bijlage 2** is aangehecht het financieel verslag waaruit met name moet blijken hoe de gelden, die ter beschikking zijn gesteld uit hoofde van de garantieregeling, zijn aangewend.

Breda, 4 februari 2016

Mr L.J.M. Luchtman en mr B.F. Louwerier
Curatoren Partrust Beheer B.V.

arrest

IN NAAM VAN DE KONING

GERECHTSHOF 's-HERTOGENBOSCH

Afdeling civiel recht

zaaknummer HD 200.157.824/01

arrest van 11 augustus 2015

in de zaak van

Cornelis Marinus van de Velde,
wonende te Caumont (Frankrijk)
appellant,
hierna aan te duiden als Van de Velde,
advocaat: mr. B.F. Eblé te Haarlem,

tegen

1. **Leonard Jozef Marie Luchtman**
wonende te Breda,
2. **Bart Floris Louwerier,**
wonende te Breda,
geïntimeerden,
hierna aan te duiden als Luchtman en Louwerier,
advocaat: mr. B.J.M.P. Cremers te Breda,

op het bij exploit van dagvaarding van 10 oktober 2014 ingeleide hoger beroep van het vonnis van de rechtbank Zeeland-West-Brabant van 16 juli 2014, gewezen tussen Van de Velde als eiser en Luchtman en Louwerier als gedaagden.

1. Het geding in eerste aanleg (zaaknr. C/02/267074/HA ZA 13-557)

Voor het geding in eerste aanleg verwijst het hof naar voormeld vonnis en het daaraan voorafgegane vonnis van 20 november 2013 waarbij een comparitie van partijen is gelast.

2. Het geding in hoger beroep

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding in hoger beroep;
- de memorie van grieven;
- de memorie van antwoord;
- het pleidooi, waarbij – alleen – Van de Velde pleitnotities heeft overgelegd;
- de bij brief van 10 april 2015 door Van de Velde toegezonden producties 113 en 114, die bij het pleidooi in het geding zijn gebracht.

Het hof heeft na het pleidooi een datum voor arrest bepaald. Het hof doet recht op bovenvermelde stukken en de stukken van de eerste aanleg.

3. De beoordeling

- 3.1. Alvorens de feiten vast te stellen zal het hof *grief 1* behandelen voor zover deze grief

betrekking heeft op de vaststelling van de feiten door de rechtbank. De grief houdt wat dat betreft in dat ten aanzien van de feiten onvoldoende naar voren is gebracht dat Van der Wiel tijdens zijn leven maar één verklaring in debat heeft gebracht, en dat de rechtbank heeft miskend dat het in deze zaak gaat om de rol van drie verklaringen van Van der Wiel. De grief faalt in zoverre. De rechtbank was niet gehouden alle feiten die Van de Velde relevant acht op te nemen bij het feitenoverzicht. Bovendien blijkt uit het vonnis dat de rechtbank wel degelijk rekening heeft gehouden met meerdere verklaringen van Van der Wiel zoals door Van de Velde gesteld. In rechtsoverweging 3.6 overweegt de rechtbank immers dat niet in geschil is dat Luchtman en Louwerier de twee verklaringen van Van der Wiel die Van de Velde als productie 12A en 12B had overgelegd aan Van den Brink hebben gegeven, en gaat zij in op de vraag of de Luchtman en Louwerier zich zelf op deze verklaringen hebben beroepen.

Het restant van grief 1 zal het hof na de vaststelling van de feiten en de omschrijving van het geschil behandelen.

3.2 In dit hoger beroep kan worden uitgegaan van de volgende, deels ook door de rechtbank in rechtsoverweging 3.2 van het bestreden vonnis vastgestelde en door partijen in hoger beroep niet bestreden, feiten.

- a) Bij vonnis van de rechtbank Rotterdam van 20 mei 2009 is Partrust Beheer BV (hierna: Partrust) in staat van faillissement verklaard met benoeming van mrs. Luchtman en Kessels tot curator. Na terugtreden van laatstgenoemde is bij beschikking van de rechtbank Rotterdam van 1 december 2010 mr. Louwerier tot (mede)curator benoemd.
- b) De vennootschap naar het recht van Costa Rica Ecogarant Nederlandse Bosbouwgroep SA (hierna: Ecogarant) was 60% aandeelhouder in de vennootschap naar het recht van Guyana Forest Enterprise Ltd. (hierna: FEL). De overige 40% behoorden toe aan de heren Van den Brink, Van de Velde en mr. Eblé.
- c) De heer P.A.M. van der Wiel (hierna: Van der Wiel) is directeur geweest van FEL; Van der Wiel is eind 2012 overleden.
- d) Partrust had op grond van een overeenkomst met Ecogarant recht op 50% van de winst die Ecogarant realiseerde via haar aandeelhoudersbelang in dochtermaatschappij FEL.
- e) Tussen Ecogarant en Van den Brink, Van de Velde en mr. Eblé voornoemd is een civiele procedure aanhangig geweest. Deze procedure is in 2009 door de minderheidsaandeelhouders Van den Brink, Van de Velde en mr. Eblé gestart en strekte ertoe de eerder aan Ecogarant verkochte en geleverde aandelen FEL terug te krijgen.
- f) In juni of juli 2011 heeft overleg plaatsgehad tussen (onder meer) Luchtman, Louwerier, Eblé, Lammerts en Van den Brink.
- g) Op 14 september 2011 is een "samenwerkingsovereenkomst tot beheer en exploitatie van ondernemingen" gesloten tussen Luchtman en Louwerier in hun hoedanigheid van curator van Partrust, Luchtman tevens in zijn hoedanigheid van curator in de faillissementen van enkele vennootschappen van het Ecogarantconcern, SFO Investments Ltd., M.A. de Boer, Scarlet Caribbean Investments N.V., W.P. Voormolen, Van den Brink voornoemd, Ecogarant en FEL (productie HB1 bij memorie van grieven). In deze overeenkomst is onder 5.1 onder meer opgenomen:

"Van den Brink trekt in al zijn vorderingen, die mr. Eblé mede namens hem heeft ingesteld tegen EcoGarant NBG S.A. (en de heren Spee en Peijer als medegedaagden; thans zonder advocaat) bij de rechtbank Amsterdam ter zake van de vorderingen tot o.a. teruglevering van de aandelen FEL door EcoGarant aan Van de Velde, van den Brink en Eblé.

*In dat kader heeft Van den Brink een nieuwe advocaat geïnstrueerd tot intrekking van de vorderingen zijnerzijds zoals blijkt uit de brief die als **bijlage 4** aan deze overeenkomst is*

gehecht [niet overgelegd, hof] en waaruit ook de onhoudbaarheid van de vorderingen in de procedure is geadstrueerd op basis van onder meer het feit en de stellingname, dat de bemoeienis van de heer Van de Velde de voortgang van de ontginning van de concessie van FEL in haar continuïteit bedreigend heeft vertraagd en hogere kosten heeft veroorzaakt."

- h) Van den Brink heeft op 15 november 2011 een brief geschreven aan de rechter-commissaris in de procedure van Eblé c.s. tegen Ecogarant (rolnummer 445581 HA ZA 09-3949), mr. Blankevoort (productie 113, in het geding gebracht bij het pleidooi in hoger beroep). In deze brief is onder meer opgenomen:
- "Tijdens de comparitie van afgelopen donderdag zei U mij toe de gelegenheid te krijgen te reageren op de opmerking van mr. Eblé dat hij mij als ex cliënt in bescherming wil nemen en hij het onverstandig achtte zonder raadsman naar de comparitie te zijn gekomen.*
- Ik heb er begrip voor dat ik door de loop van de comparitie het woord niet meer van U gekregen heb.*
- Langs deze weg wil ik, voor zover dat nodig mocht zijn, nog eens heel uitdrukkelijk stellen dat ik mij van Mr. Eblé distantieer als mijn rechtsgeleerd raadsman, dat ik mij als procespartij wens terug te trekken en dat Mr. Th. Hamssen, advocaat te 's-Gravenhage vanaf nu mijn belangen in deze kwestie zal behartigen.*
- De reden dat ik mijn eisen intrek is, dat mij op een in juni van dit jaar gehouden bespreking met o.a. de heren Eblé, Van de Velde, Luchtman, Louwerier en Van der Wiel in Haarlem is gebleken dat de feiten waarop de aanklacht gebaseerd is anders liggen dan door de heren Eblé en Van de Velde gesteld.*
- Dit blijkt ook heel duidelijk uit de schriftelijke verklaringen van dhr. Van der Wiel d.d. 1 augustus en 1 december 2009 waarvan ik pas na die bespreking kennis hebt genomen en die ik volledigheidshalve bijvoeg. (...)"*
- i) Op 5 december 2011 is een "Overeenkomst van Schikking" gesloten tussen Ecogarant, FEL, Van de Velde, Eblé en Van den Brink (productie 1 bij conclusie van antwoord). In de overeenkomst is onder meer opgenomen dat Van de Velde, Van den Brink en [het hof begrijpt:] Eblé hun procedures tegen Ecogarant bij de rechtbank te Amsterdam zullen beëindigen (§2.2). In deze overeenkomst wordt in de considerans sub a en b verwezen naar de hiervoor onder g) genoemde overeenkomst van 14 september 2011, en wel naar de paragrafen 4 en 5.

3.2.1. In de onderhavige procedure heeft Van de Velde in eerste aanleg na wijziging van eis gevorderd:

- te verklaren voor recht dat Luchtman en Louwerier onrechtmatig jegens Van de Velde hebben gehandeld en
- dat de tekst/verklaring hierna genoemd onder a zal worden onderschreven, onder de voorwaarde dat onderstaande eis onder b wordt toegewezen of dat daaraan vrijwillig wordt voldaan:

a. "Partijen wensen de procedure, ingesteld door Van de Velde, minnelijk te beëindigen. Curatoren begrijpen uit de dagvaarding en de verdere toelichting dat Van de Velde de indruk heeft gekregen dat curatoren inhoudelijk achter het standpunt van Van den Brink zijn gaan staan, toen zij de brief van de advocaat van Van den Brink en de daarbij behorende verklaringen ondertekend met de naam Van der Wiel aan de overeenkomst van 14 september 2011 hebben gehecht. Die indruk is onjuist. Curatoren hebben weliswaar die verklaringen aan Van den Brink gegeven, maar hebben daarmee niet willen betogen dat het aan Van de Velde te wijten zou zijn, dat het gezamenlijke project in Guyana zou zijn vertraagd."

b. Luchtman en Louwerier te bevelen hun handeling, die eruit heeft bestaan dat aan de cliënt

van mr. Eblé, de heer Van den Brink, twee verklaringen ondertekend door Van der Wiel zijn verstrekt, te motiveren, op straffe van een dwangsom van € 100 per dag dat Luchtman en Louwerier nalatig zullen zijn aan het rechte[r]lijk gebod te voldoen;

– Luchtman en Louwerier te veroordelen in de kosten van het geding.

Uit het proces-verbaal van de comparitie bij de rechtbank blijkt dat mr. Eblé toen heeft aangevoerd dat de gewijzigde vordering sub a uit het petitum wegvalt wanneer de vordering sub b wordt toegewezen.

3.2.2. Aan deze vorderingen heeft Van de Velde, kort samengevat, ten grondslag gelegd dat Luchtman en Louwerier als curator onrechtmatig jegens Van de Velde hebben gehandeld en dat zij hiervoor persoonlijk aansprakelijk zijn. Luchtman en Louwerier hebben zich schriftelijk uitgelaten over Van de Velde en hebben een beroep gedaan op twee valse verklaringen van Van der Wiel uit 2009 waarin kritiek wordt geuit op het functioneren van Van de Velde. Bovendien hebben Luchtman en Louwerier deze verklaringen in juni 2011 voor de comparitie na antwoord in voornoemde procedure aan Van den Brink gegeven, kennelijk met het doel om het overlopen van Van den Brink naar het kamp van Luchtman en Louwerier te rechtvaardigen en de lopende procedure tegen Ecogarant te torpederen alsmede dat Van den Brink met die verklaringen zijn onttrekking aan de lopende procedure heeft kunnen motiveren. Volgens Van de Velde wisten Luchtman en Louwerier dat de verklaringen niet van Van de Wiel afkomstig waren, althans dat hadden zij moeten weten.

3.2.3. Luchtman en Louwerier hebben gemotiveerd verweer gevoerd. Dat verweer zal, voor zover in hoger beroep van belang, in het navolgende aan de orde komen.

3.3. De rechtbank heeft de vordering van Van de Velde afgewezen. Zij heeft daartoe onder meer overwogen dat de vraag of sprake is van de door Van de Velde gestelde persoonlijke aansprakelijkheid van Luchtman en Louwerier moet worden beoordeeld aan de hand van de norm van een redelijk handelende curator (de Maclou-norm). Voorts heeft zij overwogen dat de stelling dat Luchtman en Louwerier onrechtmatig jegens Van de Velde hebben gehandeld omdat zij schriftelijke uitlatingen over hem hebben gedaan als niet feitelijk onderbouwd moet worden gepasseerd. Ook de stelling dat Luchtman en Louwerier zelf een beroep hebben gedaan op twee verklaringen van Van der Wiel (producties 12 A en 12 B dagvaarding) is niet feitelijk onderbouwd. Hetzelfde geldt voor de stelling dat Luchtman en Louwerier zouden hebben bedoeld, of van mening zouden zijn, dat Van de Velde de voortgang van de ontginningen heeft vertraagd en hoge kosten heeft veroorzaakt. Ook is onvoldoende feitelijk onderbouwd dat Luchtman en Louwerier door de verklaringen van Van der Wiel aan Van den Brink te geven onrechtmatig hebben gehandeld. Dat deze verklaringen aan Van den Brink zijn gegeven met het kennelijke doel het overlopen van Van den Brink naar het kamp van Luchtman en Louwerier te rechtvaardigen, de lopende procedure tegen Ecogarant te torpederen en Van den Brink de gelegenheid te geven met die verklaringen zijn onttrekking aan de lopende procedure te motiveren is onvoldoende onderbouwd. Ook is de stelling onvoldoende onderbouwd dat Luchtman en Louwerier toen zij de verklaringen aan Van den Brink verstrekten wisten, althans hadden moeten weten, dat die verklaringen vals waren. Gelet hierop is de enkele omstandigheid dat Luchtman en Louwerier de verklaringen ongelezen en ongezien aan Van den Brink hebben verstrekt geen grond om te oordelen dat Luchtman en Louwerier als curator onredelijk hebben gehandeld, aldus de rechtbank.

3.4. Van de Velde heeft zes grieven aangevoerd. Hij heeft in de memorie van grieven geconcludeerd tot vernietiging van het beroepen vonnis en tot het alsnog toewijzen van zijn vorderingen.

3.5. Het hof stelt, alvorens de grieven te behandelen, voorop dat de grieven zich niet richten tegen het oordeel van de rechtbank dat Nederlands recht van toepassing is en dat de vraag of Luchtman en Louwerier persoonlijk aansprakelijk zijn moet worden beoordeeld aan de hand van de Maclou-norm. Ook richten de grieven zich niet tegen het oordeel dat Van de Velde onvoldoende heeft onderbouwd dat Luchtman en Louwerier schriftelijke uitslatingen over Van de Velde hebben gedaan zodat die stelling wordt gepasseerd. Deze oordelen strekken het hof dan ook tot uitgangspunt.

3.6 Het hof zal het restant van *grief 1* behandelend tezamen met *grief 2*. Met *grief 1* stelt Van de Velde voorts dat het onbegrijpelijk is indien de curatoren de latere verklaringen van de hand van Van der Wiel niet zouden hebben gelezen en enigszins getoetst op waarheidsgehalte. In de *grief* wordt gewezen op artikel 8 van de overeenkomst van 14 september 2011, waaruit blijkt dat de curatoren er belang bij hadden Van den Brink los te weken uit de groep Van de Velde. *Grief 2* keert zich tegen rechtsoverweging 3.3 van het vonnis waarin wordt overwogen dat Van de Velde de stelling heeft ingenomen dat Luchtman en Louwerier de verklaringen ongezien en ongelezen hebben meegegeven aan Van den Brink. Volgens Van de Velde is dat onjuist. Tijdens de comparitie hebben Luchtman en Louwerier volgens Van de Velde gesteld dat zij de verklaringen van Van der Wiel niet hebben gelezen, Van de Velde heeft dat slechts gesuggereerd, omdat in die verklaringen idiote dingen stonden, die Luchtman en Louwerier onmogelijk konden onderschrijven. De grieven zijn door Luchtman en Louwerier weersproken.

3.7 Het hof overweegt als volgt. Van de Velde (die tijdens de comparitie in eerste aanleg niet aanwezig was maar door zijn advocaat mr. Eblé werd vertegenwoordigd) erkent dat van zijn zijde tijdens de comparitie de stelling is ingenomen dat Luchtman en Louwerier de verklaringen niet hadden gelezen. Mr. Eblé heeft, zoals uit het proces-verbaal van de comparitie blijkt, toen immers uitdrukkelijk verklaard dat het onfatsoenlijk was de verklaringen ongezien en ongelezen aan Van den Brink mee te geven. Dat Luchtman en Louwerier, volledig ingelicht door Van der Wiel, de verklaringen van zijn hand niet zouden hebben gelezen acht Van de Velde (in de toelichting op *grief 1*) onbegrijpelijk, maar hij licht dat niet toe. Als Luchtman en Louwerier volledig waren voorgelicht door Van der Wiel, is het echter geenszins onaannemelijk dat zij het niet nodig hebben gevonden daarnaast de schriftelijke verklaringen daarover in te zien. In ieder geval heeft Van de Velde ondanks de ontkenning van Luchtman en Louwerier niet een voldoende concreet bewijsaanbod gedaan inhoudende dat zij die verklaringen hadden gelezen. In eerste aanleg wordt deze stelling niet ingenomen, zodat het in eerste aanleg gedane – overigens niet gespecificeerde – bewijsaanbod daarop geen betrekking heeft. In hoger beroep is alleen tijdens het pleidooi aangeboden te bewijzen dat de verklaringen niet door Van der Wiel zijn geschreven en dat de curatoren bewust door deze verklaringen aan partij Van den Brink te geven de processuele positie van Van de Velde hebben ondergraven. In hoger beroep is er dus geen bewijsaanbod met betrekking tot de bekendheid van Luchtman en Louwerier met de inhoud (laat staan de gestelde valsheid) van de verklaringen van Van der Wiel uit 2009. In het navolgende gaat het hof ervan uit dat Luchtman en Louwerier niet bekend waren met de inhoud van de verklaringen van Van der Wiel. De grieven falen.

3.8 *Grief 3* is gericht tegen de overweging van de rechtbank dat Luchtman en Louwerier de inhoud van de verklaringen van Van der Wiel niet hebben willen onderschrijven. Luchtman en Louwerier hebben de grief weersproken.

3.9 De grief is volgens Van de Velde *"gericht tegen 3.6 van het vonnis en al die overwegingen waarin de rechtbank aangeeft dat Luchtman en Louwerier de inhoud van de verklaringen van Van der Wiel niet hebben willen onderschrijven"*.

Het hof is van oordeel dat – zoals ook door Luchtman en Louwerier is aangevoerd – uit de overwegingen van de rechtbank niet blijkt dat deze een dergelijk oordeel heeft gegeven. Uit rechtsoverweging 3.6 van het vonnis blijkt dat mr. Eblé had aangevoerd dat in de schikkingsovereenkomst, in het bijzonder in het in rechtsoverweging 3.2 onder g geciteerde artikel 5.1, te lezen valt dat Luchtman en Louwerier vonden dat de ingestelde vorderingen tegen Ecogarant onhoudbaar waren omdat de bemoeienis van Van de Velde de voortgang van de ontginningen heeft vertraagd en hoge kosten heeft veroorzaakt. De rechtbank heeft daarover geoordeeld dat dat uit artikel 5.1 niet blijkt, en dat Van de Velde zijn stelling dienaangaande nader had moeten onderbouwen.

Het hof deelt het oordeel van de rechtbank. Uit genoemd artikel 5.1 kan niet worden afgeleid dat Luchtman en Louwerier de stellingen van Van den Brink onderschreven. Het artikel heeft kennelijk betrekking op de intrekking van de vorderingen door Van den Brink en de redenen die Van den Brink zelf daarvoor had, maar er blijkt geenszins uit dat die beweegredenen door Luchtman en Louwerier werden onderschreven. Daarvoor zou nadere onderbouwing nodig zijn, en die heeft Van de Velde niet gegeven. Dat dat uit de aard van de overeenkomst van 14 september 2011 zou blijken heeft Van de Velde niet gemotiveerd en niet onder verwijzing naar onderdelen van die overeenkomst geadstrueerd.

In onderdeel 5.1 van de samenwerkingsovereenkomst is opgenomen dat Van de Brink al zijn vorderingen intrekt en daartoe een brief heeft geschreven aan zijn nieuwe advocaat, met een motivering van de intrekking. Uit het enkele feit dat aan de tussen vele partijen gesloten overeenkomst een – in dit geding niet overgelegde – brief is gehecht inzake de intrekking van diens vordering door Van den Brink kan immers zonder nadere motivering (die ontbreekt) niet worden afgeleid dat Luchtman en Louwerier de daarin opgenomen opmerkingen onderschrijven. Er is dan ook geen grondslag om – zoals Van de Velde thans vordert – van Luchtman en Louwerier te verlangen dat zij zich distantiëren van deze persoonlijke opvattingen van Van den Brink.

3.10 *Grief 4* betreft *"die overwegingen in 3.6 waarin de rechtbank niet aanneemt dat het de bedoeling was van de curatoren om met het geven van de verklaringen aan Van den Brink de lopende procedures torpederen en van den Brink de gelegenheid te geven met die verklaringen zijn onttrekking te motiveren"*.

Luchtman en Louwerier hebben de grief weersproken.

3.11 Het hof overweegt als volgt.

Blijkens de toelichting op de grief en de pleitnota van Van de Velde in hoger beroep stelt Van de Velde dat het de bedoeling van Luchtman en Louwerier was om met behulp van de verklaringen van Van der Wiel Van den Brink over te halen de lopende procedure tegen Ecogarant op te geven.

Van de Velde heeft in zijn pleitnota in hoger beroep gesteld en aangeboden te bewijzen dat de verklaringen die zijn ondertekend door Van der Wiel niet (volledig) door hem geschreven zijn en dat de curatoren bewust, door deze verklaringen aan partij Van den Brink te geven, de processuele positie van Van de Velde hebben ondergraven, om niet te zeggen: getorpedeerd. Van de Velde heeft daartoe in hoger beroep productie 113 (een brief van Van den Brink d.d.

15 november 2011 aan de comparitierechter in de zaak tegen Ecogarant) en productie 2HB (een verklaring van J.P. Lammerts als vertegenwoordiger van de Belangenorganisatie Partrust participanten) overgelegd.

3.12 De stellingen van Van de Velde hebben in de kern betrekking op de wijze waarop en de redenen waarom Van de Brink zijn vordering jegens Ecogarant heeft ingetrokken en de rol die Luchtman en Louwerier daarin volgens Van de Velde hebben gespeeld. Daarvoor is dan in de eerste plaats het eigen standpunt daarover van Van de Brink van betekenis. Het hof constateert dat de hiervoor genoemde producties 113 en 2 HB geen ondersteuning bieden voor de stellingen van Van de Velde, maar die juist weerspreken.

3.13 Uit de brief van Van den Brink d.d. 11 november 2011 (in rechtsoverweging 3.2 onder h) geciteerd) blijkt dat aan Van den Brink op een in juni 2011 gehouden bespreking met onder andere Eblé, Van de Velde, Luchtman, Louwerier en Van der Wiel is gebleken dat de feiten waarop de "aanklacht" (het hof begrijpt: de vordering tegen Ecogarant) gebaseerd was anders lagen dan door de heren Eblé en Van de Velde gesteld.

Dat Van den Brink van oordeel is veranderd is dus kennelijk niet – zoals Van der Velde aan zijn vordering ten grondslag legt – het gevolg van (de ontvangst door Van den Brink van) schriftelijke verklaringen van Van der Wiel, maar van mondelinge mededelingen tijdens een bespreking waarbij ook Van de Velde, Eblé en Van der Wiel zelf aanwezig waren. Dat de schriftelijke verklaringen daarbij geen rol speelden blijkt ook uit het feit dat Van de Brink in deze brief aan de rechtbank zelf opmerkt dat hij van die verklaringen pas na de bespreking in juni 2011 heeft kennis genomen, welke verklaringen hij dan "volledigheidshalve" voor de rechtbank bijvoegt.

De brief van Van den Brink zelf, die door Van de Velde was overgelegd ter staving van zijn standpunt, weersprekt dus uitdrukkelijk de stelling van Van de Velde dat de verklaringen aan Van den Brink zijn overhandigd met het doel laatstgenoemde over te halen de procedure tegen Ecogarant te beëindigen.

In het licht hiervan kan ook niet worden gezegd dat deze verklaringen de motivering vormden voor het besluit van Van den Brink de procedure niet voort te zetten. Van den Brink heeft de verklaringen weliswaar gevoegd bij zijn brief aan de rechter-commissaris, maar in die brief wordt de oorzaak voor zijn stap gelegd in wat was voorgevallen tijdens de bespreking in juni 2011, en niet in deze verklaringen.

3.14 Ook de schriftelijke verklaring van Lammerts (productie 2HB) draagt niet aan deze stelling bij, omdat uit die verklaring in de eerste plaats blijkt dat Van den Brink moeite had met de kwaliteit en voortgang van het faillissement van Partrust en de ontwikkeling van de houtconcessie in Guyana. Dat deze opvatting van Van den Brink berustte op de verklaringen van Van der Wiel kan hieruit geenszins worden afgeleid. Uit de schriftelijke verklaring van Lammerts blijkt voorts dat Louwerier daar een oplossing voor zou weten, maar dan moest Van den Brink of diens advocaat de curatoren een brief sturen, en Louwerier heeft een voorstel geformuleerd voor die brief. Volgens Lammerts is deze tekst ook gebruikt in de brief van de advocaat van Van den Brink aan curatoren.

Per saldo blijkt uit deze schriftelijke verklaring van Lammerts derhalve niet dat het geven van de eerder opgemaakte verklaringen van Van der Wiel aan Van den Brink laatstgenoemde ertoe heeft gebracht zijn standpunt inzake de procedure tegen Ecogarant te wijzigen, en bovendien heeft de volgens Lammerts door Louwerier opgestelde tekst geen betrekking op een brief ten behoeve van de rechtbank, maar op een brief ten behoeve van de curatoren zelf, die al op de hoogte waren van bedoelde verklaringen van Van der Wiel. De grief faalt.

3.15 *Grief 5* keert zich tegen de overweging van de rechtbank waarin wordt geoordeeld dat de curatoren niet wisten of niet hadden kunnen weten dat de twee verklaringen van Van der Wiel die door Luchtman en Louwerier aan Van den Brink zijn gegeven vals waren. Volgens Van de Velde was het onder de gegeven omstandigheden onrechtmatig een tweetal schriftelijke verklaringen aan een procederende partij te geven zonder zich van de inhoud van die verklaringen te vergewissen.

Als subgrief wordt bezwaar gemaakt tegen het feit dat Van de Velde niet is toegelaten tot bewijslevering van zijn stelling dat die verklaringen vals zijn. Luchtman en Louwerier hebben ook deze grief weersproken.

3.16 Het hof stelt bij de beoordeling van deze grief voorop dat Van de Velde de verklaringen van Van der Wiel weliswaar vals noemt, maar daartoe niet heeft aangevoerd dat die verklaringen niet door Van der Wiel zijn ondertekend, doch slechts dat die (deels) door een ander zijn opgesteld. Blijkens zijn pleitnota in hoger beroep (onder 2) stelt Van de Velde immers dat het gaat om "verklaringen ondertekend door ene Van der Wiel" en biedt hij aan te bewijzen dat die "niet (volledig) door hem geschreven zijn".

Het enkele feit dat een tekst door een ander dan de ondertekenaar is opgesteld wil nog niet zeggen dat laatstgenoemde daarmee de verklaring die hij ondertekent niet onderschrijft. Integendeel, het ligt juist voor de hand dat laatstgenoemde door zijn handtekening bevestigt wat in die verklaring is opgenomen, ook al heeft hij die niet zelf geschreven. Die verklaring is dan mogelijk onjuist, maar niet vals in die zin dat ze gefalsificeerd is, en dergelijke verklaringen kunnen dan in ieder geval worden aangemerkt als verklaringen van de ondertekenaar (in dit geval: Van der Wiel).

3.17 Naar het hof begrijpt is volgens Van de Velde de "eerste verklaring van Van der Wiel" opgenomen in productie 14 bij dagvaarding, een e-mail van mr Eblé aan Van den Brink en Spee gedateerd 14 november 2007 (zie dagvaarding in eerste aanleg, § 15). De genummerde passages daarin zouden van de hand van Van der Wiel zijn. Hoewel in die passages de naam van Van de Velde wordt genoemd, bevatten deze geen oordeel over Van de Velde. Voorts kan, ook als de opmerkingen in die e-mail wel als een oordeel over Van de Velde moeten worden opgevat, door het tijdsverloop tussen 14 november 2007 en het in 2009 door Van der Wiel ondertekenen van genoemde verklaringen diens oordeel over Van de Velde gewijzigd zijn.

Van de Velde heeft zijn stelling dat het verstrekken van de verklaringen van Van der Wiel aan Van den Brink onrechtmatig was nu Luchtman en Louwerier zich niet op de hoogte hadden gesteld van de inhoud van de verklaringen onvoldoende onderbouwd. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de enkele omstandigheid dat Luchtman en Louwerier de verklaringen van Van der Wiel ongelezen en ongezien aan Van den Brink hebben verstrekt geen grond vormt voor het oordeel dat Luchtman en Louwerier als curator onrechtmatig hebben gehandeld. Dat geldt in ieder geval nu het ging om verklaringen die door Van der Wiel zelf waren ondertekend.

3.18 Uit hetgeen het hof hiervoor heeft overwogen volgt dat niet vaststaat dat Luchtman en Louwerier de inhoud van de verklaringen van Van der Wiel kenden, noch dat die verklaringen niet van Van der Wiel afkomstig waren, terwijl bovendien onvoldoende is onderbouwd dat de verklaringen de oorzaak waren van het besluit van Van den Brink zich uit procedure tegen Ecogarant terug te trekken.

Reeds hierom is geen sprake van schending van de Macclou-norm door Luchtman en Louwerier.

Daarom faalt ook deze grief.

3.19 Het hof passeert mede gelet hierop het bewijsaanbod van Van de Velde zoals hiervoor geciteerd in rechtsoverweging 3.11 nu dit bewijsaanbod niet ter zake dienend is. Het enkele feit dat een tekst niet door de ondertekenaar daarvan geschreven is maakt die tekst nog niet vals. Het belang van de stelling van Van de Velde dat deze verklaringen inhoudelijk vals waren is, nu Luchtman en Louwerier deze door Van der Wiel getekende verklaringen ongelezen aan Van de Brink hebben overhandigd, onvoldoende gebleken. Voorts heeft Van de Velde, gelet op de brief van Van den Brink waarop Van de Velde zich zelf ter staving van zijn standpunt heeft beroepen, onvoldoende onderbouwd dat het overhandigen van de verklaringen heeft geleid tot het afzien van verder procederen door Van den Brink.

3.20 *Grief 6* bevat de conclusie dat Van de Velde in het gelijk moet worden gesteld, en richt zich tegen de proceskostenbeslissing. Uit het voorgaande volgt dat de vorderingen van Van de Velde door de rechtbank terecht zijn afgewezen, zodat ook deze grief faalt.

3.21 Het voorgaande leidt tot de slotsom dat het vonnis van de rechtbank zal worden bekrachtigd.
Van de Velde zal als in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van het geding in hoger beroep.

Derhalve wordt beslist als volgt.

4. De uitspraak

Het hof:

bekrachtigt het vonnis van de rechtbank Zeeland-West-Brabant van 16 juli 2014;

veroordeelt Van de Velde in de proceskosten van het hoger beroep, welke kosten tot op heden aan de zijde van Luchtman en Louwerier worden begroot op € 308 aan verschotten en op € 2.682 aan salaris advocaat;

verklaart dit arrest uitvoerbaar bij voorraad voor zover het de proceskostenbeslissing betreft.

Dit arrest is gewezen door mrs. J.Th. Begheyn, C.W.T. Vriezen en Th.C.M. Hendriks-Jansen en is in het openbaar uitgesproken door de rolraadsheer op 11 augustus 2015.

griffier

rolraadsheer

w.g. de griffier

w.g. de rolraadsheer

VOOR GROSSE / AFSCRIFT

Afgegeven aan: adv. app. geïntim.: *mr. B.J.M.P. Cremers*

Griffier gerechtshof 's-Hertogenbosch d.d.: *11-08-2015*

Promodier

TUSSENTIJD'S FINANCIEEL VERSLAG

DATUM:

4 februari 2016

in het faillissement van:

Partrust Beheer B.V.

faillissementsnummer

F 09 / 330

datum uitspraak

20-5-2009

rechter-commissaris

mr V.M. de Winkel

curator

mr L.J.M. Luchtman en mr B.F. Louwerier

betrekking hebbend op verslag nrs.

13

A.	BATEN	subtot. incl. BTW	mutaties	totaal	Af te dragen BTW
1.	aangetroffen middelen				
	kas	€ -		€ -	
	bank	€ 335,12		€ 335,12	
2.	opbrengsten verkopen				
	opbrengsten verkopen	€ 1.987,99		€ 1.987,99	€ -
	af: directe kosten	€ -		€ -	€ -
3.	debiteuren				
	prefaillissement debiteuren	€ 6.200,00		€ 6.200,00	
	boedeldebiteuren	€ -		€ -	€ -
4.	overige baten				
	Deelneming DCF	€ 18.750,00		€ 18.750,00	
	Div. vergoedingen van de Kasbank	€ 2.749,93		€ 2.749,93	
	OB Teruggaaf	€ 449.864,00	€ 66.493,00	€ 516.357,00	€ -516.357,00
	overige baten	€ 4.548,10		€ 4.548,10	
	Proceskostenveroordeling	€ 3.452,97		€ 3.452,97	
	Rente Bankier	€ 297,67		€ 297,67	
	SFO	€ 15.000,03		€ 15.000,03	
	VPB Teruggaaf	€ 4.572,00		€ 4.572,00	
	Schikking Vistra/Van Rijn	€ 950.000,00		€ 950.000,00	
	Kruispost garantieregeling	€ 150.000,00		€ 150.000,00	
5.	totaal	€ 1.607.757,81		€ 1.674.250,81	€ -516.357,00
B.	REEDS BETAALDE VERSCHOTTEN / BOEDELSCHULDEN	totaal		totaal	Terug te ontvangen BTW
	Honorarium curator	€ 377.800,56	€ 15.262,01	€ 393.062,57	€ 65.943,84
	Verschotten	€ 20.366,90		€ 20.366,90	€ 2.707,73
	Uittreksel	€ 82,86		€ 82,86	€ -
	Diensten Derden	€ 238.357,06	€ 6.780,81	€ 245.137,87	€ 36.637,42
	Reis/Verblijfkosten	€ 23.714,77		€ 23.714,77	€ 54,20
	Diversen	€ 260,86	€ 1,00	€ 261,86	
	Bankkosten/rente	€ 37,84		€ 37,84	
	Proceskostenveroordeling	€ 6.171,39		€ 6.171,39	
	Griffierecht	€ 1.474,00		€ 1.474,00	
	Gedeeltelijke aflossing garantieregeling	€ 775.000,00		€ 775.000,00	
	Financiering FEL	€ 107.012,00		€ 107.012,00	
	Managementondersteuning FEL	€ 57.296,81		€ 57.296,81	€ 9.871,32
	Verzekeringen Triodos		€ 2.541,00	€ 2.541,00	€ 9.871,32
6.	totaal	€ 1.607.575,05		€ 1.632.159,87	€ 125.085,83

C.	THANS NOG BESCHIKBAAR				
	totaal A	€ 1.607.757,81		€ 1.674.250,81	
	totaal B	€ 1.607.575,05		€ 1.632.159,87	
7.	saldo boedelrekening	€ 182,76		€ 42.090,94	

D. 1	Kasbank - garantieregeling				
	Honorarium curator	€ 1.868.328,82		€ 1.868.328,82	€ 304.412,85
	Verschotten	€ 9.436,59		€ 9.436,59	267,61
	Uittreksel	€ 11,00		€ 11,00	
	Diensten Derden	€ 586.867,89	€ 2.657,45	€ 589.525,34	€ 92.098,06
	Reis/Verblijfkosten	€ 10.538,15		€ 10.538,15	€ 42,65
	Proceskostenveroordeling	€ 7.464,00		€ 7.464,00	
	Financiering FEL	€ 70.908,00		€ 70.908,00	
	Managementondersteuning FEL	€ 39.242,81	€ 6.535,01	€ 45.777,82	€ 5.894,97
	Gedeeltelijke aflossing garantieregeling	€ -1.025.000,00		€ -1.025.000,00	
	Kruispost garantieregeling	€ 150.000,00		€ 150.000,00	
	Verzekeringen Triodos	€ 2.541,00		€ 2.541,00	
	totaal	€ 1.720.338,26		€ 1.729.530,72	€ 402.716,14
D. 2	Kasbank - rentekosten				
	Bankkosten/rente	€ 146.195,58	€ 12.431,32	€ 158.626,90	
	totaal	€ 146.195,58		€ 158.626,90	€ -
D. 3	Nog te betalen boedelschulden				
	salaris curator mr Luchtman	€ 14.170,72		€ 14.170,72	€ 2.262,55
	Kessels Hanssen	€ 34.375,65		€ 34.375,65	€ 5.488,55
	totaal	€ 48.546,37		€ 48.546,37	€ 7.751,10
E.	CREDITEUREN				
	preferente crediteuren				
	fiscus	€ 17.703,00		€ 17.703,00	
	totaal	€ 17.703,00		€ 17.703,00	
	concurrente crediteuren				
	concurrente crediteuren	€ 32.992.085,92		€ 32.992.085,92	
	aantal	285		285	